

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64762-01-24 בן חי-שגב נ' פלג ואח'

מספר בקשה: 18

כבוד השופט רון גולדשטיין

לפני:

המבקשים: 1. עמליה דואק
2. גיא פלג
3. חברת החדשות הישראלית בע"מ

נגד

המשיבה: יפעת בן חי-שגב

בשם המבקשים: עו"ד ד"ר ישגב נקדימון; עו"ד דקלה בירן; עו"ד נוי הדר

בשם המשיבה: עו"ד רם ז'אן; עו"ד רפאל סופרמן

החלטה

1. בקשת הנתבעים, מר גיא פלג, גב' עמליה דואק וחברת החדשות הישראלית בע"מ (להלן ביחד: **המבקשים**), לעיון חוזר בסעיפים 13 ו-16 להחלטה מיום 5.4.2025 (להלן: **ההחלטה**), אשר ניתנה במסגרת תובענה שהגישה ד"ר יפעת בן חי-שגב (להלן: **המשיבה**) כנגד המבקשים בעילה לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965. בהחלטה התקבלה באופן חלקי בקשת המשיבה להוצאת נספחים שצורפו לתצהירי העדות הראשית מטעם המבקשים. נקבע, כי יש להוציא מתצהירי המבקשים את נספחים 19-21 (מכתבים שהוחלפו לפי הנטען בין שר התקשורת לבין יו"ר הוועדה לבדיקת מינויים ומנהלת רשות החברות הממשלתיות בתקופה שבין 6.8.2023 ל-30.11.2023 ועוסקים במינוי המשיבה לדירקטורית בדואר ישראל). זאת, בנימוק שהמבקשים לא הסבירו כיצד הגיעו נספחים אלו לידיהם, מדוע הדבר אירע לאחר הגשת תצהיר הגילוי הכללי ומדוע לא ניתן היה בשקידה ראויה וסבירה לגלותם במועד. הודגש עוד, כי המבקשים לא תמכו בתצהיר את טענתם כי המסמכים הגיעו לידיהם רק לאחר מסירת תצהיר הגילוי הכללי. נקבע, על כן, בהחלטה, כי בהיעדר גרסה עובדתית נתמכת בתצהיר המסבירה זאת, יש לקבל את טענות המשיבה ולהורות על הוצאת נספחים אלו.

2. ביום 8.4.2025 הגישו המבקשים בקשה לעיון חוזר בסעיפים 13 ו-16 להחלטה, אשר בהם נקבע, כאמור, כי יש להוציא את נספחים 19-21 מהתיק. לטענת המבקשים, וטענה זו הועלתה לראשונה בבקשה לעיון חוזר, נספחים 19-21, העוסקים במינוי המשיבה לתפקיד דירקטורית בדואר

ישראל המצוי בליבת המחלוקת, התקבלו בידיהם ממקור עיתונאי חסוי רק לאחר מתן תצהיר גילוי המסמכים הכללי מטעמם ולפני הגשת תצהירי העדות הראשית. לטענתם, הם לא ידעו על קיומם של מסמכים אלה קודם לכן ולא יכלו לגלותם בשקידה ראויה במועד, שכן המקור העיתונאי החסוי אינו בשליטתם והם לא שלטו על המועד בו בחר המקור למסור להם את המסמכים. המבקשים מציינים כי עובדת קבלת המסמכים לאחר תצהיר הגילוי הכללי צוינה בתצהיר גילוי המסמכים המשלים מטעמם, אך לנוכח רגישות היחסים בין עיתונאים למקורותיהם, הם נמנעו מלפרט מעבר לכך בתצהיר המשלים או בתשובתם לבקשה המקורית להוצאת נספחים, ומבקשים שלא לזקוף זאת לחובתם. לבקשה לעיון חוזר צורף תצהיר מאת המבקש 1 התומך בגרסה עובדתית זו. בתצהירו עומד המבקש 1 על הרגישות ביחסי עיתונאי-מקור וכן על העובדה שהמקורות שולטים במועד מסירת המידע. המבקשים טוענים כי לנוכח ההסבר המובא בבקשה ובתצהיר התומך, המתייחס לצורך שהועלה בהחלטה בהסבר נתמך בתצהיר, יש לעיין מחדש בהחלטה ולהותיר את הנספחים בתיק.

3. ביום 4.5.2025 הגישה המשיבה את תשובתה לבקשה לעיון חוזר, בה היא מבקשת לדחות את הבקשה ולחייב את המבקשים בהוצאות. המשיבה טוענת כי בקשת המבקשים אינה בקשה לעיון חוזר כמשמעותו בפסיקה, אלא ניסיון פסול לבצע "מקצה שיפורים" בתשובתם לבקשה המקורית ולתקן מחדל דיוני שלהם, לאחר שבית המשפט מצא פגם בתשובתם המקורית שלא נתמכה בתצהיר. לטענת המשיבה, הבקשה אינה עומדת בתנאים המצומצמים שנקבעו בפסיקה לעיון חוזר בהחלטה. עוד טוענת המשיבה כי גם לגופו של עניין, דין הבקשה להידחות, שכן גם התצהיר שצורף כעת אינו מספק הסבר ממשי אלא גרסה עמומה ומעורפלת במתכוון, המסתתרת מאחורי טענת חיסיון עיתונאי. לשיטת המשיבה, אין קשר בין טענת החיסיון לבין חובתם של המבקשים לגלות את המסמכים מיד עם קבלתם ולציין את מועד קבלתם המדויק כבר בתצהיר הגילוי המשלים, והם בחרו שלא לעשות כן ביודעין. לטענתה, המבקשים עדיין אינם מגלים מתי בדיוק התקבלו המסמכים ומדוע לא נמסרו לעיון מיד עם קבלתם, אלא רק בשלב הגשת הראיות, וגם הגרסה המעורפלת שניתנה כעת אינה מצדיקה את המחדל.

4. דין הבקשה לעיון חוזר להידחות.

נקודת המוצא לבחינת הבקשה היא כי עילה לעיון חוזר קמה מקום בו מוכח שינוי נסיבות מהותי מאז מתן ההחלטה המצדיק לשנות ממנה או מקום בו נפלה בה "טעות טכנית ברורה" (ראו בש"א 2127/15 פלוני נ' מחלקה לשירותים חברתיים בת ים 8.6.2015)). כלומר, טענות שהן ערעוריות במהותן אינן מקימות עילה לעיון חוזר. גם "השלמות" לבקשה, אותן ניתן היה להגיש במועד הגשת הבקשה, אינן מצדיקות לשנות מן ההחלטה, שהרי כפי שנקבע לא אחת אין מקום להגיש לבית המשפט בקשות "לשיעורין" (ראו, ע"א 1582/20 חלפון נ' שמן משאבי נפט וגז בע"מ 28.6.2020)).

הבקשה דנא אינה מצביעה על כל שינוי נסיבות מהותי מאז מתן ההחלטה מושא הבקשה לעיון מחדש. אף לא נטען כי נפלה באותה החלטה "טעות טכנית ברורה". הבקשה לעיון חדש מפרטת

למעשה נתונים שהיה מקום להציג **בטרם** ניתנה ההחלטה מושא הבקשה לעיון חוזר ומשהמבקשים לא עשו כן, מטעמיהם, אין להם להליך אלא על עצמם.

למעלה מן הדרוש אציין, כי גם הנימוק של מקור עיתונאי אינו מצדיק את התנהלות המבקשים. מבלי לגרוע כהוא זה מחשיבות חסיון המקור העיתונאי, אין לגרוע גם מן החשיבות לקיים הליך שיפוטי ראוי והוגן כאמור בתקנה 2 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018. על כן, גם אם הנספחים נמסרו למבקשים לאחר המועד שבו הושלמו הליכי הגילוי והעיון, וגם אם התובעים לא יכולים היו בנסיבות אלה בשקידה ראויה לאתר את הנספחים עד לקבלתם מהמקור העיתונאי בטרם הושלמו הליכי הגילוי והעיון, לא הוסבר מדוע לא גילו המבקשים את המסמכים **מיד לאחר שאלה הגיעו לידיהם** (לכאורה **בטרם** הגשת תצהירי העדות הראשית) ומדוע עשו למעשה דין לעצמם וצירפו את המסמכים לראשונה לתצהירי העדות הראשית תוך עריכת תצהיר גילוי משלים.

אני ער לטענה כי אפשר ומסמכים אלה יסייעו בחקר האמת. עם זאת, עסקינן עתה בבקשה לעיון חוזר אשר ההכרעה בה כפופה לכללים הדיוניים החלים בשלב זה, עליהם עמדתי לעיל. מכל מקום גם לאחר שבחנתי את נחיצות המסמכים לצורך חקר האמת, איני סבור כי עלה בידי המבקשים להצביע על נסיבות חריגות המצדיקות עיון חוזר בהחלטה שיפוטית.

5. הבקשה נדחית.

המבקשים יישאו בהוצאות המשיבה בסך 500 ש"ח שישולמו לה בתוך 14 ימים מהיום.

ניתנה היום, ו' אייר תשפ"ה, 04 מאי 2025, בהעדר הצדדים.

רון גולדשטיין, שופט